

som der tidligeare har fundet Sted, og hvis man skulde tage Hensyn til den ærede Rigsdagsmands Ytringer, vilde man see en Standsning i Lovgivningsmagtens Virksomhed med Hensyn til Forandringer i de vedkommende Love. Den samme Landstthingsmand hittede, at det var ønskeligt, at Betalingen ikke blev sat til en tidligere Tid, og han pegede hen paa, at Præsterne ikke vare saa rige og velhavende, som det var udtalt. Jeg skal ikke indlade mig paa at bedømme om Præsternes Stilling i saa Henseende, men de have dog ikke saa Sportler besforuden. Jeg troer, at Præsterne nok ville have Indtægter i andre Henseender. Der hengaaer neppe nogen Søndag, uden at der falder noget Gebyr af til dem. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at naar Yderne skulle levere Tiendeafgiften, er den mange Steder bestemt til at betales efter Capitelstaxten, og naar denne nu sættes, som den høitærede Minister har sagt, og som det er Medlemmerne bekendt, i Januar, er det en gammel Skik, at den først betales i Februar, og derfor troer jeg ikke, at man kan gaae tilbage enten til den 1ste November eller til den 1ste October. Jeg troer, at hvis man bestemmer Erlæggelsen til den Tid, Capitelstaxten er sat, vil det være Noget, der svarer til de allerede bestaaende Forhold.

Ordføreren: Ved § 1 har den høitærede Minister udtalt, at det vilde være ubilligt at lægge paa Hartkornet det Kornbeløb, der skulde sættes iftedetfor de smaae Ydelser, hvorved flere vilde faae en Afgift, som de hidtil have været frie for, og han vilde ikke lade Analogien fra, hvad der skeer ved Forbringingen af andre Afgifter, gjælde. Jeg troer imidlertid, at denne Analogie, snarere er bleven forstærket ved hvad den ærede Minister har fremhævet, og at den slet ikke er ny. Forresten er jeg enig med den høitærede Minister i, at der er Vanskeligheder herved, og saavel jeg som Udvalget er kommen til dette Resultat, for at udgaae de vallende Bestemmelser, hvorefter Commissionen skulde bedømme, hvilke Eiendomme der ere saa smaae, at Tillæg kun ganske undtagelsesviis der finder Sted. Forskjellige Commissioner kunde her komme til forskjellige Resultater, og dette kunde give Anledning til ubehagelige Stridig-

heder om, hvad der var det Rette. Der er maaskee en anden Vej, der senere er falbet mig ind, nemlig, at man hverken sagde, at det skulde fordeles paa det hele Hartkorn, eller satte en ubestemt Grændse, det var maaskee muligt at finde en bestemt Grændse, naar man sagde, at det Hartkorn, paa hvilket der ikke ved Converteringen vil falde et vist Beløb, s. Ex. et Fjerdinglar Byg, ikke skal tages med under Forbetingen. Jeg haader, at Udvalgets øvrige Medlemmer ville med mig tage Sagen under fornøjet Overveelse. Naar den ærede 2den Landstthingsmand for 10de Kreds (Behmann) talte om Besværigheden af de forskjellige Ydelsesterminer, har Udvalget angaaende Ydelsen af Smaarebbsel i § 2, hvor Mikkelsdag er sat som Betalingstermin, troet at maatte blive staaende ved Lovudkastet, fordi det var fremhævet, at et enkelt Sted, nemlig paa Bornholm, var denne Smaarebbsel saa betydelig, at Affavnet af denne Ydelse i en lang Tid, nemlig til Februar, vilde være sølelig. Forresten er jeg for mit Vedkommende villig til at lette Yderne disse Præstationer saameget som muligt, og det skal komme under Overveelse i Udvalget, om man kunde udsætte denne Ydelse. Jeg finder ikke Grund til at gaae videre ind paa Paragraphen, men overlader det til Forsamlingen, hvad Indvirkning min ærede Sidemands (Mosfins) Bemærkninger mod Paragraphen maatte have. Jeg troer, ligesom den høitærede Minister, at man maa see at faae disse smaae Ydelser ordnede eengang for alle. Med Hensyn til § 3 skal jeg, hvad Sagen i det Hele angaaer, holde mig til den ærede 3die Landstthingsmand for 5te Kreds (F. Nielsen) og til den høitærede Minister. Det forekommer mig — og jeg taler navnlig for det Forslag, at denne Paragraph udgaaer, hvilket forresten kun er Mindretallets Mening — at der vel bør lægges Vægt paa, hvad alt den ærede 3die Landstthingsmand for 5te Kreds (F. Nielsen) har anført, at det er ønskeligt, at denne Ydelse kunde blive afløst, men jeg seer ikke rettere, end at der, naar §§ 4. og 5. ikke antages, da ikke foreligger tilstrækkelig Grund til nu at gribe ind i Contractsfriheden. Den ærede Landstthingsmand, som sidst havde Ordet, kom tilbage til, at Landstthinget og overhovedet Lovgivnings-